

Baydemir'i ve Yasal Kürt Partisini Eleştirmek

Garbis ALTINOĞLU

17 Temmuz 2017

16 Temmuz'da bazı gazetelerde HDP Parti Sözcüsü Osman Baydemir'in bir açıklaması yer aldı. Bu açıklamada Baydemir'in, çözüm sürecinin sona ermesiyle ilgili olarak şunları söylediği belirtildi:

Açıkça söylüyorum, her iki taraf da hükümet de Kürtler de bir an önce çatışma ortamının başlaması için çaba yürüttü. Her iki taraf da birbirine güvenmiyordu ve çözüm sürecinin bitmesini istiyordu. Her ikisi de kendi varlığının devamını çözüm sürecinin bitmesinde görüyordu (Cumhuriyet, 16 Temmuz 2017) dedi. 17 Temmuz'da ise Baydemir'den çözüm süreci' haberlerine tekzip başlıklı bir haber yayınlandı. Bu ikinci haberde şöyle deniyordu:

Baydemir, haberi yayınlayan internet sitelerinin Twitter hesaplarındaki ilgili paylaşımlara Katıldığım Kürdçe TV programının kimi haber ajanslarınca yapılan Türkçe çevirisi çarpıtmadır. Programın tamamı ekte' notunu düştü. (Gazete Karınca, 17 Temmuz 2017)

Yani burada, haberi sunmuş olan Doğan Haber Ajansı'nın Osman Baydemir'in söylediklerini çarpıttığı ileri sürülüyor. Olabilir elbet. Ancak, varsa eğer bu çarpıtma, sadece yasal Kürt partilerini eleştirme, buna karşılık PKK/ KCK ve onun liderini, liderlerini eleştiriden bağışık tutma biçimindeki çok yaygın kusuru ortadan kaldırmıyor. Sanki birincisi doğuştan hep kusur işlemeye yatkın, hatta potansiyel suçlu ama öbürü, yani özellikle Abdullah Öcalan kusursuz bir kişilik, hatta neredeyse peygamber. İşin ilginç bu yanlış ve Doğu toplumlarına özgü geri alışkanlığın, ulusal hareketle dayanışma içinde olan Türk devrimcileri ve demokratları arasında da çok yaygın olması. Bu konuyu

Öcalan'ın hatalı yaklaşımları temelinde bazı örneklerle açıklayayım.

Öcalan, Aralık 1995'de, Ertuğrul Kürkçü ve Ragıp Duran'a uzun bir mülakat verdi. O, Diriliş Tamamlandı, Sıra Kurtuluştadır adıyla kitaplaştırılan bu mülakatta Türkiye devrimci hareketinden, Yozlaşmış, lümpenleşmiş, ayağa düşmüş takım edevat diyebiliriz. Bu duruma eğer düşmüşse buna sol demek yerine başka bir ad takmak gerekiyor (Diriliş Tamamlandı, Sıra Kurtuluştadır, s. 284) diye söz ediyordu. Daha sonra ise o, egemen sınıflarla ezilen sınıfları ve ezilen Kürt ulusunu sözde ORTAK BİR ZEMİNDE buluşmaya çağırıyordu: Orduya da sesleneceğiz, bürokrasiye de sesleneceğiz. Bizimle barış projesine, özgürlük projesine varsanız, buyurun toplanın diyeceğiz. Sosyalisti de çağıracağız, liberali de çağıracağız. Gelin şu ahmak gidişatı durduralım, asgari müşterekler var, onda bir konsensüse, bir uzlaşmaya varalım, bunda hepimizin çıkarı var diyeceğiz. Bütün bunlara toplumun sessiz kalması düşünülemez (aynı yerde, s. 284-85)

PKK lideri, siyasal İslam'ı geriletmek için Erbakan'ın Refah Partisi'ne karşı saldırıya geçtiği 28 Şubat sürecinde de askeri kliğe ilişkin boş hayaller kurmuş ve daha o dönemde, yani -15 Şubat 1999'da gerçekleşecek olan- yakalanmasından hayli zaman önce, Türk generalleriyle uzlaşmaya hazır olduğunu göstermişti. Öcalan, Yalçın Küçük'ün kendisiyle yaptığı bir röportajda, ordu partisinin ideolojik ve politik olarak bir reformu yaşayacağını belirttiikten sonra Türk generalleri için şunları söylüyordu:

Hızlı bir solculuk gösterebilirler. Kürt sorununu herkesten daha çarpıcı ortaya koyabilirler, hatta elinizdeki delilleri bile alabilirler. Bu tür gelişmeleri de beklemek mümkün, ama bu bizi şaşırtmamalıdır. Orduyu bir yerde ne çok olumlu, ne de çok olumsuz değerlendirmek gerekiyor. (Serxwebun, Sayı: 182, Şubat 1997, s. 7)

Bu röportajda Türk Genelkurmayının sosyalistlerle, Kürtlerle ve İslamcılarla uzlaşmaya hazırlandığını ileri sürebilen Öcalan, elikanlı Türk generallerini halkçı politikalara ve sosyalizme alıştırmaktan söz edebiliyordu:

Kemalistleri daha fazla ürkütmek politikada daha sert kırılmalara yolaçabilir. Onları gerillaya alıştırdıktan sonra ılımlı halkçı politikalara alıştırabiliriz, sosyalizme alıştırabiliriz, kemalist orduyu gerillaya alıştırmak inanılmaz bir gelişmedir. İşte o zaman bakın kemalistler nasıl yola geliyorlar. Bizimle de konuşacaklar, hem de çok kibarca konuşacaklar. Bizim kemalistlerle uzlaşma temelimiz 1925'lerde çok kötü kullandığı ve denediği üç temel kuvvete yaşam hakkı tanınmasıdır. Ayrıca reformlarla geliştirdiği burjuvazinin de en çaput, en kirli olanlarına artık hükümet hakkı veremez yani imha ettikleri üç kesime yaşam hakkı tanıyacaklar (aynı yerde)

O, Serxwebun'un Kasım 1997 tarihli 191. sayısında yayımlanan Cumhuriyet Kendisini Sorguluyor adlı yazısında 1997 koşullarının 1921 koşullarına benzediğini söylüyordu. Öcalan, 1997'nin Milli Güvenlik Kurulu'nun, 1921'in Kemalist Heyet-i Temsiliye'si ya da Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti gibi bir kurum olduğunu söylüyor, HADEP'in bir Doğu Anadolu Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti gibi çalışması gerektiğini ileri sürüyor ve ulusal hareketin devleti yıkmak istemediğini, SADECE yeniden düzenlenmesini talep ettiğini belirtiyordu:

İşte bugün MGK tıpkı Sivas, Erzurum kongre süreçlerinde olduğu gibi, yeni kurucu bir meclis gibi işlev görüyor. Türkiye çok ciddi bir durumla karşı karşıya. Şimdi bu krizi aşabilir mi? Mustafa Kemal tarzını uygulayabilir mi? Yine 1921 ile 1997 arasında ne gibi benzerlik ve farklılıklar var. Farklılıklar var, ama özünde benzerlikler de var

Görülebileceği gibi şimdilerde siyasal İslam'la ve AKP gericiliğiyle flört eden ve o günlerde, gerçek iktidarı elinde tutan generallerin bu güçlere karşı aldığı tavır onaylayan ve güncellenen Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nin bir devrimci özellik taşıdığını ileri sürebilen Öcalan sözlerini şöyle sürdürüyordu:

Aslında bu, cumhuriyetin 1920'ler gerçeğinin tartışılmasıdır. Bu bizim görüşü doğruluyor. Yine Kürt gerçekliği yoğunca tartışılıyor. 75 yıl aradan geçse de bu, 1920'lerdeki başlangıç dönemine dönmesi ve cumhuriyetin kendisini sorgulaması demektir. Son dört-beş yıldır PKK en büyük tehlike' olarak öndeydi, şimdi de İslam, yani Refah Partisi birinci tehlike olarak öne çıktı. Ve Kürt olayı adeta kılpayı ardından geliyor. Bunun yanında ilk kez aşırı milliyetçilik tehlikesinden de bahsediliyor

Devlet önemli bir konuma geldi. Bu belge (Milli Güvenlik Siyaset Belgesi kastediliyor- G. A.) şunu kanıtlıyor. Artık mahalli özelliklere göre bazı kültürel çalışmalar yapılabilir. Şimdi bu küçük bir olay, dolayısıyla anlamadan tümüyle bu belgeye karşı çıkmak pek akıllıca bir iş değil. Hiçbir anayasa maddesinde, hiçbir yasa maddesinde olmayan bir belge ve bu bir devrimci özellik!

Uygulayıp uygulayamayacakları, bunu uygulama gücünde olup olmayacakları ayrı mesele. Bu kendi başına bir mücadele ister. Ama Türkiye'de olsam, Türkiye şartlarında politika yapsam, bu maddeye dayanarak, çok ciddi adımlar atabilirim.

Türkiye anayasa sistemini aştı. 12 Eylül anayasası da aşıldı. Dikkat edilirse, şu andaki general kadrosu Refah olayı 12 Eylül döneminde gelişti' diyor. Yani dinin tırmanışı 12 Eylül'e bağlanıyor ve burada 12 Eylül'e tavır konuluyor.

HADEP'e yasallık, HADEP'e meşruiyet konusu, işte bugünkü MGK Belgesi'nde ancak anlaşılabilir. MGK'na, hatta sekreterliğine gidip danışmak lazım. Neyi

danışacaksınız? Bu belgede benim yasallığım var mı yok mu? Akıllı bir kişi bence gidip bunu yapabilir.

HADEP'lilere söyleyebileceğim şudur: Gidin, MGK Sekreteryasına söyleyin siz bize yasal çerçevede politika yapma şansı tanıyor musunuz, tanımıyor musunuz?

Mustafa Kemal'e karşı hepsi savunmasızdı. Mustafa Kemal gaddar davrandı. Davranmamalıydı, Şeyh Sait'i asmamalıydı. Bunlar çok zorunlu idamlar değildi. Hata yapılmıştır, yanlış yapılmıştır ve sonuçları bugüne kadar da olumsuz olmuştur. Ama yine de olabilir nitekim bu kadar fail-i meçhul cinayet, bu kadar baskı doğru mudur? Ben hiç HADEP kurulmasın, HADEP'le faaliyet yürütülmesin demiyorum. Tam tersine HADEP bir Doğu Anadolu Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti gibi çalışabilir. Batı Çalışma Grubu nedir? Batı Anadolu Müdafaa-i Hukuk Cemiyetidir.

Adını koymasa da cumhuriyet kendini yeniden bir kuruluşa tabi tutma gereğini duyuyor Kendini devletten sorumlu tutanlara söylüyorum. Devleti yıkmamanın kimseye yararı olmayacağına eminseniz, o zaman yeniden düzenlenmesine hazır ve açık olmalısınız

Burada Öcalan'ın, başka yerlerde de sık sık yaptığı gibi, 1919-22 Türk ulusal kurtuluş savaşına, onu yöneten Mustafa Kemal'e, Heyet-i Temsiliye'ye ve - CHP'nin önceli olan- Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyetine ve Türkiye Cumhuriyeti'ne sahip çıktığını bir kez daha görüyoruz. Bir siyasal kişilik ya da partinin, bir yandan başkalarını pek çok kez Kemalist olmakla suçlarken, bir yandan da Kemalizme ve Kemalist cumhuriyete böylesine tutkuyla sahip çıkmasının en iyimser anlatımla tuhaf olarak nitelendirilmesi gerektiği ortadadır.

Daha da önemlisi şu: Herhalde bir yasal Kürt partisi ya da bir Türkiyeli devrimci grup ya da kişi Öcalan'ın söylediği bu sözlerin onda birini, hatta yüzde birini söylemiş olsaydı ne ajanlığı, ne hainliği, ne satılmışlığı ve ne de işbirlikçiliği kalırdı! Bu, Öcalan'ın en bariz hatalarını kabul etmez, ona toz kondurmaz, hatta onu peygamber katına çıkarırken yasal Kürt partilerini ya da Türkiyeli devrimcileri, çok daha masum, çok daha önemsiz hata ve kusurlarından ötürü suçlama, çarmıha germe ve yerin dibine batırma hastalığına nasıl bir teşhis konması gerektiğini okurlara bırakıyorum. Tabii, yıllardır bunca hakaret ve suçlamaya hedef olan, dolayısıyla bir siyasal mazohizmle sakatlanmış oldukları gözükken Türkiyeli devrimcilerin, ulusal hareketle dayanışma adına yıllardır buna nasıl katlanabildikleri sorusunun da yanıtlanması gerekiyor. Bu dayanışma olmazsa olmaz bir yükümlülük elbet ama ezilen ulusla ve ona önderlik eden ulusal hareketle dayanışma, Türkiye

devrimci hareketinin bileşenlerinin kendi öz ideolojik-siyasal konumlarını unutmama ve terk etme ve kendilerini ulusal hareketin basit bir uzantısı ve eklentisi haline getirmeleri biçimini alamaz ve almamalıdır.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)